

E számunk szerzői

- Bába Szilvia** (1980) – művelődésszervező, diaszpórákutató, Budapest
- Babics Imre** (1961) – költő, Bakonyszücs
- Balázs Géza** (1959) – nyelvész, néprajzkutató, egyetemi tanár, Budapest
- Báthori Csaba** (1956) – író, költő, kritikus, műfordító, esszéista, Budapest
- Bereményi Géza** (1946) – író, filmrendező, Budapest
- Bognár Antal** (1951) – író, újságíró, szerkesztő, Budapest
- Boldogh Dezső** (Fülöp Gábor) (1967) – költő, kritikus, Budapest
- Csáji László Koppány** (1971) – író, kulturális antropológus, Budapest
- Csűrös Miklós** (1944–2015)
- Doncsev Toso** (1944) – író, műfordító, szociológus, Budapest
- Druzsín Ferenc** (1940) – irodalomtörténész, egyetemi magántanár, Balatonboglár
- Elek Szilvia** – zongora- és csembalóművész, zeneszerző, író, szerkesztő, Nagykovácsi
- Füleki Gábor** (1980) – költő, kritikus, középiskolai tanár, Dabas
- Gosztola Gábor** (1945–2018)
- Gráfik Imre** (1944) – etnográfus, muzeológus, Szombathely
- Hankiss Elemér** (1928–2015)
- Hegyí Zoltán Imre** (1967) – író, költő, kritikus, biciklis futár, Budapest
- Hegyí Botos Attila** (1970) – költő-filozófus, ökológus, zeneszerző, Budapest
- Jankovics Marcell** (1941) – rajzfilmrendező, kultúrtörténész, író, Budapest
- Kamocsay Ildikó** (1945) – író, műfordító, Monorierdő
- Király Farkas** (1971) – költő, író, műfordító, szerkesztő, Budapest
- Dr. Koncz Gábor** (1950) – okleveles közgazdász, kultúrákutató, Ph.D. egyetemi magántanár, Budakeszi
- Kosáry Domokos** (2013–2007)
- Lászlóffy Aladár** (1937–2009)
- Lászlóffy Csaba** (1939–2015)
- Osztovits Levente** (1940–2006)
- Prágai Tamás** (1968–2015)
- Radnóti Zsuzsa** (1938) – dramaturg, Budapest
- Rakovszky Zsuzsa** (1950) – költő, író, Sopron
- Sánta Ferenc** (1927–2008)
- Schwajda György** (1943–2010)
- Sebeők János** (1958) – író, Budapest
- Suhai Pál** (1945) – költő, tanár, Budapest
- Konrad Sutarski** (1934) – költő, műfordító, közíró, gépészmérnök-feltaláló, politikus, Budapest
- Sütő András** (1927–2006)
- Szakolczay Lajos** (1941) – irodalom- és művészettörténész, kritikus, Kismaros
- Székely Magda** (1936–2007)
- Szikkavári Károly** (1969) – szerkesztő, zenetörténeti kutató, Miskolc / Nagykovácsi
- Szondi György** (1946) – bolgarista, műfordító, főszerkesztő, Budapest
- Szörényi László** (1945) – irodalomtörténész, kritikus, Budapest
- Tamási Orosz János** (1953) – költő, újságíró, szerkesztő, Budapest
- Toót-Holló Tamás** (1966) – író, szerkesztő, Budapest
- Wehner Tibor** (1948) – író, művészettörténész, Budapest
- Zalán Tibor** (1954) – költő, író, drámaíró, Budapest

Köszönjük Csűrös Miklósné és Merhán Orsolya (31.), Nelli Dimova (Szófia) (55.), Kosáry Judit (73.), Lászlóffy Gyöngyi és Széles Klára (77.), Lászlóffy Enikő (85.), Osztovits Ágnes (93.), Mócsi Ferenc (104.), Schwajda Judit (109.), Cselényi László (115.), Mezei Gábor (132.) segítségét.

Egyszerre, egyszer

„Felébredtem valamikor máskor. Volt valami a kezemben, amit előzőleg beletett valaki. Felhúztam a lábamat, a két térdem felemelkedett, egy kép került a szemem elé, ami a kezemben volt. Világos színű ember nézett a szemembe, lelógó haja körül fényes körtányér.” (Bereményi Géza)

„Az elvilágiasodás mellett a naptári tartalom aktualizálásának elmaradása, más szóval, a szimbólumrendszer avulása egyik részoka lehet a keresztény ábrázoló művészet hanyatlásának. De hát kit érdekel ma már az élő naptár, a csillagos ég?” (Jankovics Marcell)

„Mert hétévenként újraépülünk: / ágyékunk, gégénk, bendőnk, szánk és szűnk – / egy másik szobra ácsorog ma ott / annak, kit régen a gólya hozott. / Mint szorgalmas megszálló hangyahad, / tízszer vonultak fel a nagyszavak, / tízszer a kicsik, s báj-dinasztiák / vonultak félre, ki-be, rajtad át.” (Lászlóffy Aladár)

„Hogy míg mi aludtunk, az églakók / démonná változtak, az áldozatból / babona lett, hogy mindaz, amit eddig / tiszteltünk, amiről azt hittük, így helyes, / mostantól visszatetsző és megvetésre méltó?” (Rakovszky Zsuzsa)

„Idehallatszik / minden. A tölgykoronán / elülő szél. A kövirigó / karmainak kopogása / a templom lépcsőkövein. / Bíborok szitakötő-percegése, / érő dinnyék, kövek reccsenése. / A lehuny nap sugarainak / cirpelése a szőlőtő / gyökerében. Nyelvek, / szavak, suttogások.” (Hegyi Botos Attila)

„(...) nem minden sajtóorgánumnak adatik, adatott meg a búcsúsám lehetősége, joga. Ha a halál csak úgy jön, s kettévágja életünket, értelmetlen balesetnek tűnik. Ha a haldokló elbúcsúzhat szeretteitől, akkor a vég akár katarzisznak is tűnhet.” (Sebeők János)

Ára: 1000 Ft. Előfizetés: 6000 Ft.

Előfizethető személyesen valamennyi postán és a kézbesítőknél, a Magyar Posta Zrt.
(1) 303-3440-es faxszámán, a hirlapelofizetes@posta.hu e-mail-címen,
valamint a szerkesztőségben.

A Napút elérhető az interneten: <http://www.naputonline.hu>

Számlaszám: OTP 11713005-20381185

A folyóirat támogatói:

